

Mons. Ocáriz: «Esperem l'elecció del nou prelat pregant a l'Esperit Sant»

Mons. Fernando Ocáriz parla en aquesta entrevista del camí cap al congrés electiu de l'Opus Dei. Aquest congrés es celebrarà a Roma a partir del proper 21 de gener i les primeres votacions seran el 23 de gener.

23/12/2016

El passat 22 de desembre, Mons. Fernando Ocariz, vicari auxiliar de l'Opus Dei, va convocar públicament el congrés que escollirà al successor de Mons. Xavier Echevarría al capdavant de la prelatura. A partir del 21 de gener se reunirà el ple del Consell per a les dones de la prelatura, que ha de presentar al congrés les seves propostes de candidats. Les primeres votacions del congrés electiu seran el proper 23 de gener.

Com s'està vivint a la prelatura de l'Opus Dei aquest període de preparació per a l'elecció del nou prelat? Com vicari auxiliar, quins són els seus sentiments en aquests moments?

Penso que tots i totes a la Prelatura estem recorrent aquest període en actitud d'oració, acudint especialment a l'Esperit Sant. El Congrés electiu començarà

precisament amb una Missa votiva de l'Esperit Sant, per demanar-li que guïi tots els nostres passos. La fe ens dóna la seguretat que el Senyor condueix a la seva Església i, per tant, també a aquesta porció del seu poble.

A més, aquest temps de Nadal ens permetrà preparar el nostre cor per al Congrés electiu, dirigint la mirada cap allò que és l'essencial: Jesucrist, el Nen-Déu, el rostre de la Misericòrdia del Pare. En contemplar el misteri de Betlem, trobarem també a la Mare de Déu, Mare de l'Església, i ens acollirem a la seva intercessió.

Vivim aquests dies molt units al Papa Francesc i tota l'Església, de la qual l'Opus Dei és una petita part. Com és lògic, és fort el sentiment de gratitud pel treball pastoral i el bon exemple que ens ha deixat Mons. Xavier Echevarría.

Seguint les petjades de sant Josepmaria i el testimoniatge dels seus dos primers successors, estem ponderant en el cor l'herència rebuda, que hem de saber convertir en llum i consol per al món d'avui, com han intentat fer, durant els segles, els deixebles de Crist. Tinc el convenciment que ens unirem de tot cor al prelat que es triï, per ajudar a guiar la prelatura a la societat actual.

En les dues eleccions anteriors, s'ha escollit com a prelat al número 2 de l'Opus Dei: el 1975, el beat Álvaro del Portillo, que durant anys va ser principal col·laborador del fundador. Després, en morir Mons. Del Portillo, es va triar a qui havia estat fins llavors vicari general, Mons. Xavier Echevarría. Pensa que aquesta tendència podria repetir-se en les futures eleccions?

En les eleccions anteriors es va donar, efectivament, aquesta circumstància. Penso que haurà estat per les personalitats i biografies singulars dels dos primers successors, que van ser formats directament per sant Josepmaria. Els electors van votar en consciència per aquestes persones. No va ser un procés automàtic. Els va semblar que el millor era escollir als que havien treballat més a prop del fundador.

Algunes circumstàncies han canviat des de llavors: el nou prelat ja no serà una persona que hagi treballat d'una manera tan directe amb el fundador com ho havien fet el beat Álvaro del Portillo i Mons. Xavier Echevarría, encara que potser l'hagi pogut conèixer i tractar.

Per al Congrés electiu hi ha, al meu entendre, molts candidats vàlids, bons i prudents, que podrien prendre el relleu. Els electors tenen

la responsabilitat de votar lliurement a qui, en consciència, considerin més idoni. Immediatament, el nom de la persona que resulti seleccionada, serà transmès al Papa Francesc, ja que es requereix la confirmació del Papa.

Quan hi ha processos d'elecció, l'opinió pública acostuma a fer lectures en clau política. Sovint es parla de corrents, tendències, etc. Com reacciona davant aquest tipus de raonaments?

Són interpretacions que resulten llunyanes als que viuen l'elecció des d'una perspectiva espiritual i eclesial. Qui té la responsabilitat d'una elecció d'aquest tipus posa la seva seguretat en la línia de l'Esperit Sant, com ens animava a fer el Papa Francesc fa uns dies, quan se li va parlar del futur immediat de l'Opus Dei.

De vegades, com vostè diu, es fan lectures parcials, en clau massa humana o política. En posar l'accent en aquests aspectes, es presenta la diversitat com un problema. Tal i com jo ho veig, el pluralisme i la diversitat són una gran riquesa. Els electors de l'Opus Dei -igual que els altres fidels de la Prelatura- procedeixen de països dels cinc continents, tenen maneres de ser molt diverses, tendències culturals variades, gustos i estils propis de la seva terra i de la seva família.

Aquesta diversitat, tan fomentada per sant Josepmaria, és compatible amb allò que és essencial: la fidelitat al carisma rebut del fundador i reconegut per l'Església. La fidelitat a aquesta herència espiritual (amb alguns trets tan marcats com el sentit de la filiació divina, la recerca de la santificació en les circumstàncies ordinàries de cada dia, la mentalitat laïcal i l'ànima sacerdotal, etc.)

assegura una unitat de fons entre tots.

Els dos prelats anteriors van ser col·laboradors directes del fundador. Amb l'elecció del tercer prelat, comença una nova època per a l'Opus Dei?

Em venen al cap unes paraules que Mons. Echevarría ens deia sovint: «L'Opus Dei està a les vostres mans, en les de cada persona de l'Obra». És una realitat que a hores d'ara recobra una nova força. Les actuals circumstàncies són una crida a la responsabilitat, ja que cadascú de nosaltres haurà d'estar més pendent d'encarnar el llegat de sant Josepmaria al món actual, davant la gent d'avui.

Sens dubte, qui sigui escollit prelat comptarà amb la pregària dels fidels de l'Opus Dei i de moltíssimes altres persones. També podrà recolzar-se en l'equip que formi, i treballar amb

els altres: la col·legialitat és un altre característica principal del llegat de sant Josepmaria.

Quins pensa que seran els principals reptes que es trobarà el nou prelat de l'Opus Dei?

El repte principal és ajudar a que cada persona de l'Opus Dei sàpiga fer l'Església en el seu lloc de treball, en el seu ambient professional, en el món de la cultura i de la família.

Amb el seu testimoni cristià, els fidels de la Prelatura poden ajudar a trobar el Crist a la gent d'avui: enmig del carrer, en una societat cada dia més plural. En aquest sentit, cal fer una catequesi actual en el món de les professions, allà on hi ha la gent.

Un altre desafiament és donar alegria i esperança al món d'avui. No a un món ideal sinó a aquest món nostre que és complex, ple de ferides, tan necessitat de la caritat. En altres paraules: santificar la vida ordinària

d'avui, portant a Crist a totes les perifèries existencials, com ens recorda el Papa Francesc.

Amb la gràcia de Déu, es podrà formar a persones que intentin viure amb el cor a Crist i els peus a terra, conscients de les seves pròpies limitacions. L'alegria de viure el missatge cristià, encarnat en la seva pròpia vida, es pot transmetre entre els seus iguals: de mecànic a mecànic, d'infermera a infermera, de comercial a comercial, de periodista a periodista...

També s'ha d'incentivar la iniciativa personal de milers de persones que, mogudes per l'amor a Crist i als altres, sàpiguen posar en marxa iniciatives que responguin als grans reptes del nostre temps: l'honradesa i l'ètica professional, l'eradicació de la pobresa, l'ajuda als refugiats, la manca de treball, la promoció de la família, etc. En resum, tant de bo

contribuïm a edificar l'Església com a món reconciliat amb Déu, segons la frase de sant Agustí.

Rodrigo Ayude

opusdei.es

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/mons-
fernando-ocariz-eleccio-del-nuevo-
prelat/](https://opusdei.org/ca-ad/article/mons-fernando-ocariz-eleccio-del-nuevo-prelat/) (07/04/2025)